

Psalm 49: *Audite haec, omnes.*

(Voor de koorleider, v. de zonen van Korach,
een musiceerstuk.)

*Vrees niet wanneer iemand rijk wordt,
wanneer groeit de glorie van zijn huis:
want niets van dat al
neemt hij mee bij zijn dood,
zijn glorie daalt niet mee, hem achterna!*

Er zijn mensen die beweren dat ze zich
hun eigen geboorte herinneren. Daar
hoor ik niet bij. Trouwens, wat
moet je ermee.

Mijn eerste herinnering:
ik zit op schoot bij mijn moeder en
leun lekker tegen haar warme zachte
boezem. Kostbaar. Ze was rijk aan liefde.
Ik leef mijn hele leven op de opbrengst
van die gedachte.

Mijn moeder is al lang geleden overleden
en begraven. Ik mocht van haar
deze herinnering houden. Is er een betere
erfenis?